

Koncsek József

Családi kör

Kitömött párnacihák húztak hazafelé, a Bounty épp elsüllyedt
a folytatásos tévésorozatban éppen az orrunk előtt, amikor
a Bundi megint bejött és leheveredett a padlószőnyegre,
mintha ő is cseresnyérsétest szeretne enni, nyelvét lihegtette,
dehogyan bolhás, a szomszédnak meg erről Szilasbalhás jutott
eszébe, mesélt az első lelkes kollégiumi szervezkedésről,
én persze nagy huncut mosollyal az eltakart falvagról is,
Potemkin hercegről is, általában a nagy folyókról is,
meg a lefelé úszásokról, aztán a Knyáz Potemkinről
a fekete hajóról is kérdezgettem, erre ő egy fekete hajúról,
mármint a cattarói babájáról kezdett mesélni, míg le nem
intették, hogy nézze, hogyan süllyed a Bounty vagy a Bundi
vagy mi a lankadt vitorlákkal,
szóval így mennek ezek a sorozatok,
a gyerekekekeke berregtetetetetik az automata játék-
géppisztolyt, hát az ember inkább elszívna kinn egy cigarettát,
ha dohányozna épp'

Ballada a tűz melegéről

– song –

A szemében sokáig csak annyi volt a bűnöm,
A szemében sokáig bűnöm csak annyi volt,
Hog y álmodozva hordtam bűzmeleg ruháit,
A szemében sokáig a bűnöm ennyi volt.

S hogy álmodozva hordtam bűzmeleg ruháit,
tudtam jól, az ember tűzmelegre vágyik,
s ki tűzmelegre vágyott, az rám hasonlított,
ki tűzmelegre vágyott, az rám hasonlított.

A szemében sokáig a bűn csak ennyi volt.
És meg kellett mutatnom, hogy ő is erre vágyik,
És meg kellett mutatnom, hogy benne tűz ragyog,
Mert azt, hogy ő vacogjon, azt nem lehetne túrnöm.

De én a lángba dobtam bűzmeleg ruháit,
Mert az a láng a tűz volt, mely ránk hasonlított.
Parázsra hamvadt lángból a szó tüzet fogott.
S a tűzben nem ruhái, már rég én égtem ott.

.

Ő

Ő úgy él, mint aki nincsen –
mert fizikai valóságában csupán.
S úgy mosolyog barbár szépségére egy isten,
mintha azt is én boldogítanám.